

Volumul este bogat ilustrat cu desene și însoțit de hărți geografice vechi, din care numeroase sînt reproduse pentru prima dată.

Concomitent se întocmește cel de-al doilea volum al „Istoriei descoperirii și valorificării căii maritime de nord”, care cuprinde perioada dintr-o cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea și pînă în 1917.

Prima zi de școală

1 Septembrie. Porțile școlilor de toate gradele din regiunea Arad s-au deschis larg pentru a-și primi elevii și studenții. „Bine ați venit!” au fost primele cuvinte cu care învățătorii și profesorii i-au primit pe școlari. Deschiderea noului an școlar a fost plină de însuflețire. Publicăm mai jos unele aspecte:

La școala profesională metalurgică nr. 2

Miercuri dimineața, în curtea Școlii profesionale metalurgice nr. 2 din Arad a început să freacă viața. Tinerele vârstare au venit să înceapă un nou an de muncă școlară. Printre ei îl vedem pe elevul Serafim Maris, care a terminat de curând școala elementară din Văta, fiul unui muncitor celerist. Venind la școală el este hotărât să învețe bine de tot meseria de lăcătuș.

Plini de însuflețire, elevii se adună în curtea școlii. Aici, tov. Tiberiu Lipovan, directorul școlii, a rostit o cuvântare, urind bun succes elevilor și îndemnându-i să nu-și precupească

forțele pentru însușirea cât mai temeinică a materiilor ce li se vor preda.

A mai luat cuvântul profesorul Eugen Uj, care a arătat printre altele, avantajele ce le au elevii din școlile profesionale, asigurându-i totodată pe elevi că profesorii se vor strădui să-i pregătească pentru a deveni buni meșcari.

În numele elevilor a vorbit Petru Duma, care a mulțumit pentru primirea călduroasă și prietenească ce li s-a făcut, asigurând profesorii că toți elevii se vor strădui să-și însușească materialul predat.

Primele ore

Ne aflăm la școala elementară de 7 ani nr. 35, cu limba de predare română din cartierul Grădiște. Elevii adunați în grupuri discută cu căldură au fost primiți de către învățătorii și profesorii lor în dimineața primei zile de școală. Mulți dintre ei poartă cu mândrie cravata roșie de pionier.

Chiar din prima oră a noului an școlar, elevii au început învățătura. Unii au avut ora de matematică, alții de științele naturii sau limba română, iar acum în curtea școlii toți discută cu însuflețire despre felul cum au decurs primele ore de cursuri din noul an școlar.

Noua școlăriță

Era aproape ora 8. Pe străda „7 Noiembrie”, animată de oameni, observăm pe o femeie (fîind de mînd o fetiță cu fața îmbujorată, plină de veselie. Îmbrăcată frumos, cu un șortuleț alb, fîind în mînd un buchet de flori, ea mergea cu vîloșie, uîlîndu-se în toate părțile, citîndu-i parcă pe fața dorința, ca toți trecătorii s-o înțeleagă că ea este pătrunsă azi de o mare fericire.

Am aflat că este micuța Szász Elisabeta, fiica unuia muncitor de la Trustul de pauficație. Acum merge pentru prima dată la școală în clasa I-a.

— Sînt tare bucuroasă — a spus micuța școlăriță —, că astăzi mănu-

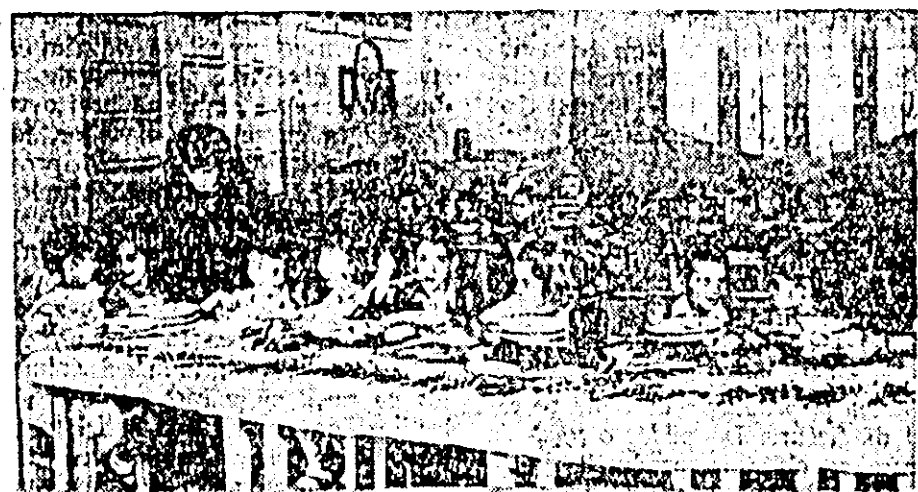
ca mea mă duce la școală să învăț carte.

Întind cu ea pe poarta școlii, mare i-a fost mirarea cînd a văzut ceața mare de copii veniți ca și ea să învețe.

— Eu mămică — zise Elisabeta — mă duc să-mi iau cartea de la tovarășa învățătoare. De abia aștept să intru în clasă. Îmi mulțumesc că m-ai adus la școală. De acum voi ști să vin și singură.

Pășind pe porțile școlii, micuța Elisabeta și ea cu mulți alți copii, — înțina noastră generație, careia partidul și guvernul i-a asigurat condiții optime de învățătura — au început azi un nou an școlar, un an de muncă însuflețită și dătător de lumină

Despărțire de cei mai mici

Prietenia lor nu se va termina cu această despărțire. Copiii mai marișori care acum pleacă la școală promit prietenilor lor mai mici că vor mai veni la căminul de zi să-i viziteze.

În clișeu: La căminul de zi O.C.L. Produse Industriale Arad, în cinstea copiilor care pleacă pentru prima dată la școală, s-a dat o masă festivă.

Cărți noi

De curînd în „Editura de Stat pentru Literatură Științifică” a apărut: „Indicatorul alfabetic al localităților din Republica Populară Romînă” (462 pag., 2 hîrji, lei 23.05); care cuprinde: împărțirea orașului București în raioane, regiunile și reședințele lor, indicatorul alfabetic al raioanelor din R.P.R., indicatorul alfabetic al orașelor din R.P.R., indicatorul alfabetic al comunelor din R.P.R., indicatorul alfabetic al tuturor localităților din Republica Populară Romînă (inclusiv satele și cătunele), precum și hărțile orașului București cu delimitarea raională și a Republicii Populare Romîne cu împărțirea administrativă.

Ing. Sărbănescu N., „Răzîntul porumbului, practică învechită și dăunătoare” (16 pag., 0.15 lei); Ing. Muscalu T., „Folosirea dezmiștirii”; Ing. P. Burcea: „Să folosim cât mai bine pășunile prin introducerea pășunatului sistematic” (30 pag., 0.30 lei); Ing. M. Bălan: „Bumbacul, aurul alb” (32 pag., 0.50 lei); MAS: „Melode înaintate de îngrijire și îmbunătățire a pășunilor și fînelor naturale” (30 pag., 1 fig., 0.30 lei); MAS: „Prășitul mecanic ușurează munca și sporește producția (30 pag., 6 fig., 0.30 lei) MAS: Dr. Trifu I., „Cum putem sporî randamentul în munca animalelor” (30 pag., 0.30 lei); Colecția SRSC — „Cum au fost domesticele animale și cum se pot forma rase productive” (65 pag., 18 fig., 0.57 lei); Prof. Dr. V. Gheție, Dr. E. Peslea, Dr. I. Riga, „Atlas de anatomie comparativă” vol. I; S. M. Volcov, C. I. Calasnicov: „Tratarea semînelor plantelor agricole” (94 pag., 31 fig., 2.25 lei); Prof. N. Constantinescu: „Prin țările regulate la pomii obținem fructe în fiecare an” (46 pag., 23 fig., 0.50 lei, 50.000 ex.); S.R.S.C., „Cum ferim pămîntul arabil de distrugere” (55 pag., 17 fig., 0.50 lei, 20.000 ex.); F. Rostovici: „Încercările între rasele de vite cornute mari” (223 pag., 28 fig., 7.20 lei); MAS: „Holăirea 2008 pentru aprobarea normelor și rațiilor furajere pentru animalele aparținînd unităților din sectorul socialist pe anul 1952—53 (34 pag., 0.60 lei); Dr. Brătescu A.: „Cum să apărăm sănătatea animalelor” (30 pag., 0.30 lei); Ing. Mianicov I.: „Sporierea producției de lapte a vacilor și mulgerea rațională” (46 pag., 0.50 lei); Dr. Ing. G. Bălățu: „Despre combaterea mamei la vîră de vie”; MAS, Popa Traian: „Cum luptăm împotriva buruienilor”; Dr. Lunca și V. Oj: „Lupta contra sterilității la animalele domestice”.

Studiez în Uniunea Sovietică

Datorită grijii necontenite pe care partidul și guvernul o poartă pentru creșterea a cât mai multe cadre de tehnicieni specialiști în vederea continuu dezvoltării a industriei noastre socialiste, am și eu fericirea să fac parte din aceia care studiază în instituțiile de învățămînt din Uniunea Sovietică. Am fost repartizat la Institutul de mașini-unelte din Moscova.

Sosind în minunata Capitală a Uniunii Sovietice, am vizitat orașul împreună cu alți studenți. Toți am rămas încantați de marea privilegii a orașului, de neîntrecutele sale frumuseși pe care nu avusesem prilejul să le văd decît în filme sau reviste.

La căminul studențesc al Institutului am fost primiți cu multă căldură de către studenții sovietici, cu care am legat o prietenie trainică. În primele zile e drept că ne-am înțeles cam greu că nu cunoșteam bine limba rusă, dar cu timpul, după ce am început să ne însușim tot mai bine limba constructorilor comunismului, prietenia cu studenții sovietici s-a transformat tot mai mult într-un ajutor prețios în munca noastră de fiecare zi. Astfel, în scurt timp am ajuns să ne însușim bogate cunoștințe de specialitate și cultură generală.

Un neprețuit ajutor primim din partea profesorilor Institutului, ce ne acordă, studenților străini, o atenție

deosebită. În primul an de muncă, am fost ajutat în mod deosebit la matematici de profesorul A. Lucșin, iar la tehnologie de profesorul I. Ivanov. Ajutorul primit la studii din partea profesorilor și studenților sovietici din Institut, discuțiile purtate cu aceștia, au constituit un necontenit imbold în munca mea de student. Tot timpul am simțit din plin grija părintească ce ne-o poartă oamnenii sovietici.

În cîmin sînt și studenți din alte țări de democrație populară: chinezi, coreeni, maghiari, germani, polonezi, bulgari. Adeseori vorbim împreună despre succesele obținute pe drumul construirii socialismului de popoarele noastre libere.

Noi, studenții romîni răspundem cu recunoștință partidului și guvernului pentru încrederea ce ne-a acordat-o prin trimiterea la studii în Uniunea Sovietică, străduindu-ne să obținem cele mai bune rezultate la învățătura, pentru a ne întoarce în țară, după terminarea studiilor, cu un bogat bagaj de cunoștințe tehnice de specialitate pe care să-l folosim în scopul dezvoltării economiei noastre naționale și al ridicării nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Mircea Contor
student la Institutul de mașini-unelte din Moscova

Ni se semnalează că...

La secția țesătorie colorată a uzinelor textile „30 Decembrie” tovarășii Ana Slecier, Eva Fölnier, Ivanov Vlnicov și alții, care fac parte din comitetul de secție, pun mai presus interesele personale, față de interesele întregului colectiv de muncă al secției. De exemplu, cu câteva luni în urmă, comitetul de întreprindere a trimis comitetului de secție un număr de tichete pe baza cărora urmau să se distribuie fulgarine. Tovarășii din comitetul de secție în loc să le împartă muncitorilor ce obțin merite în producție, le-au împărțit între ei. Același lucru s-a întîmplat și cu tichetele pentru lămpi de găt și cu pelerinele de ploaie. Muncitorii țesătoriei colorate de la uzinele „30 Decembrie” cer să fie lichidate aceste abuzuri.

Tiberiu Varjas, coresp.

La fabrica de cărămidă din Buteni, producția de cărămidă a scăzut brusc în ultimul timp de la 5000 la 2500 bucăți zilnic. În același timp, locomobila care acționează presele de cărămidă consumă, față de perioada anterioară, cu 1700 kg. lemne mai mult, de două ori mai mult ulei și apă, iar uzura este în creștere. Conducerea întreprinderii „Dimitrov” din Șebiş, de care aparține fabrica de cărămidă

din Buteni, trebuie să ia măsuri urgente pentru asigurarea tuturor condițiilor în vederea realizării planului de cărămidă.

Gh. Munteanu, coresp.

La I.F.E.T. Șebiş se face risipă de materiale. În cursul acestui an au fost executate lucrări de reparații și întreținere a liniei ferate forestiere înguste. Șinele de cale ferată care au fost înlocuite, nefîind ridicate, zac și acum pe marginea liniei ferate. De asemenea, citeva osii de dreznă stau aruncate și ele pe marginea liniei de cale ferată. Risipi de material feros de care dă dovadă I.F.E.T. Șebiş, trebuie să i se pună capăt.

I. Mărcol, coresp.

În stațiunea balneo-climaterică Lipova, curățenia cam lasă de dorit. Paja nu este îngrijită în bune condiții. Se întîmplă uneori ca alături de sezonisti să facă plajă și vitele locuitorilor, care din neglijența conducerii stațiunii, se plimbă în voie pe plajă. Pentru îmbunătățirea odihnei oamenilor muncii, în zilele care au mai rămas pînă la închiderea sezonului de vară, conducerea stațiunii va trebui să ia măsuri pentru lichidarea deficiențelor semnalate.

Gheorghe Stoiu, coresp.

Pentru a primi în continuare ziarele și revistele sovietice pe anul 1955, vă puteți adresa tuturor oficiilor poștale, factorilor poștali și difuzorilor voluntari din întreprinderi și instituții.

ALEXANDRU SAHIA

(17 ani de la moartea scriitorului)

Perioada de relativă stabilizare a capitalismului a lăsat sfîrșit la noi în țară, ca și în lumea întreagă, în anul 1929, odată cu izbucnirea crizei economice din 1929—1933. Regimul burghez își dă arama pe față, căutînd să arunce consecințele crizei pe spatele clasei muncitoare. Teoriile despre armonia dintre clase, despre „tăria” statului burghez se elatîna acum și mai mult. În fața protestului crescînd al maselor, furia stăpînilor amenințată în veniturile lor se demască în represalii antimuncitorești și diversului rasiale care pregătesc terenul fascizării țării noastre și războiului antisovietic.

A apăra în aceste momente „sacra” exploatare și toate „sacrele” privilegii, era o datorie pentru scribii burghezi.

Dar Sahia nu putea să facă aceasta. El cunoșcuse adevărata înfățișare a burgheziei chiar în sanctuarul ei, armata: timp de 7 ani la liceul militar și apoi în timpul stagiului militar. Tot pe spînzura lui a avut ocazia să cunoască alte peipnere burgheze, liceul teoretic, școala Darvarilor și Lahovarilor și apoi universitatea, focarul lovărilor huliganice. Toate acestea l-au făcut să caute cu ardore oamenii și viața autentică.

El a găsit în scurt timp drumul spre Partidul Comunist Român, care l-a introdus în mijlocul marilor lupte

de clasă din România anului 1931. Proletariatul, care a ridicat primul protest în lume împotriva venirii fascismului în Germania, și-a găsit în Sahia un interpret al năzuințelor sale. El apăra în presă pe eroii luptătorilor de la Grivița cu ocazia procesului și apoi după ce sînt încercerați. Cînd burghezia pregătește dictatura fascistă, el cere curajos înfăptuirea Frontului Unic Muncitoresc.

Din cauza atitudinii lui hotărâte, Sahia a avut mult de îndurat. Se știe că din cauza ideilor lui a fost expulzat din căminul studențesc de pe bulevardul Pake. Atunci a trebuit să stea o toamnă și o iarnă grea într-o cameră sub scară cu un singur perete de zid și cu ceilalți de seînduri. Din cauza aceasta ne povestește Radu Popescu cel mai recent biograf al său, Sahia s-a îmbolnăvit de tuberculoză.

Dar sarcina grea a întocmirii biografiei lui Sahia a rămas încă neduplinită. Viața lui eroică trebuie urmărită într-o cronologie care să ne dea o idee exactă despre felul cum se întrepătrunde viața cu opera lui.

În anul 1928 apăruse romanul „Întîlnirea” a lui Cezar Petrescu. „Inadaptabilul” Radu Comșa a apărut destul de curios în fauna literară de atunci.

În anul 1934 la un an și jumătate de la începutul lsteriei războinice

a fasciștilor nemți, Sahia reia tema cu alte procedee literare. El plează acțiunea nuyei „Întorcerea” aței din război” tot în mediul mic burghez, vrînd să atragă atenția că războiul vîilor nu va cruța mica burghezie. Dar nuyea aceasta nu poate fi înțeleasă fără a doua — în strînsă legătură cu prima, — „În cîmpia de sînge a Mărășeștilor”.

Continuînd acțiunea unei nuyei cu celelalte, Sahia face primii pași spre roman.

Ca elemente comune e de ajuns să amintim aceeași figură contraltă: „Tata mulțat din război”.

Prima nuyă luată singură, ar părea o apologie a pacifismului. Ideea celei de a doua nuyă e urmărită cu mai multă claritate. Materialul prim a fost un reportaj literar dar scriitorul îmbină cu artă amintirea impresionantă cu observația directă la care el ținea așa de mult. Toate acestea ridică la o înălțime neobșnuită ideea operei: demascarea războiului.

Sahia nu se putea alătura dieilor de curte. El cunoșcuse armata de atunci din propria lui experiență, pe care o întrebunțează din plin în nuyele „Moartea tînărului cu termen redus” și „Execuția din primăvară”.

Desigur cea mai mare calitate a lui Sahia este legătura operii cu realitatea, darul lui de observație. El este primul scriitor care termină cu concepțiile naturaliste despre muncitor. Partidul, activitatea de reporter la procesele întentate muncitorilor și activitatea la rubrica „Tribuna muncitorească” de la ziarul „Adevărul” și „Dimineața” i-au arătat drumul spre literatură.

Dacă țărănul Petre Măgăun este un resemnat, nu tot așa este Filip din „Uzina vie” și Mihail din „Revolta în port”. Ambele personaje, inspirate de creșterea valului revoluționar la noi în țară, îndeamnă la luptă clasa muncitoare prin atitudine lor hotărâte.

Evenimentul cel mai important din viața lui Sahia este călătoria lui în U.R.S.S., timp de două luni în anul 1934.

Rodul acestei călătorii este cartea „U.R.S.S. azi”. În urma apariției cărții, scriitorul a început să fie și mai urit de fascizanții de la noi, fiindcă le strica multe planuri. Corina de fier a mincunilor despre Țara Sovietică era dată cu curaj la o parte. Pentru prima dată se vorbea la noi în țară, într-un reportaj de mare amploare despre colhozuri, sovhozuri, despre constructorii socialismului.

Sahia a fost un luptător care a căzut pe baricadă, dar scrierile care ne-au rămas de la el poartă semnele unui scriitor pătruns de simțul datoriei.

Tehnica unui scriitor pe acea vreme părea o problemă fără importanță, dar la Sahia tehnica e subordonată reliefului ideii operii. Așa este discuția dintre Bozan și Filip de la începutul nuyei „Uzina vie”. menită să scoată în evidență puterea de sacrificiu a lui Bozan.

Problema cea mai importantă care se pune în legătură cu opera lui Sahia este aceea a perspectivei viitorului. Gheorghe Macovescu, în studiul său, constată că „la Sahia perspectiva viitorului nu este dusă pînă la capăt”, dar lucrul acesta nu se întîmplă totdeauna. Bozan din „Uzina vie” vrea ca locomotiva țesăturii din uzina în care lucrează el să fie perfectă. Și nu putem sta la îndoielă în privința intențiilor autorului, fiindcă îl vedem pe Filip gîndind: „Dacă fabrica ar fi a muncitorilor, lustrul bielei lui (Bozan) ar întrece soarele”.

În finalul nuyei „Somaj fără rasă” Sahia s-a referit la lichidarea prejudecăților rasiale, pe atunci doar o perspectivă a viitorului.

Opera lui Sahia e opera unui scriitor — cetățean, a unui luptător pentru binele poporului nostru. Oamenii muncii prețuesc această operă, care le amintește despre viața lor chinuată din timpul regimului burghezomăresc și-l învață să lupte cu toate forțele pentru ca acele vremuri să nu se mai întoarcă niciodată!

N. BUJOREANU

O gazetă de perete cu bogată activitate

Colectivul gazetei de perete „Drum Nou” din comuna Bontest, raionul Gurahon, desfășoară o activitate tot mai rodnică. El se preocupă ca la gazeta de perete, să apară articole care să trazeze probleme legate de viața comunei.

Bunăoară, într-un articol intitulat „Se neglijează activitatea sportivă”, a fost criticată atitudinea organizației de bază U.T.M., care nu s-a ocupat ca tinerii din comună să aibă un teren de sport bine amenajat.

Îndrumat permanent de către organizația de partid, colectivul de redacție al gazetei de perete are un plan de muncă, în care se prevăd să se scrie diferite articole.

O activitate rodnică în colectivul gazetei de perete a desfășurat, tov. Ștefan Robu. Datorită muncii conștiințoase a colectivului gazetei de perete și a îndrumării acestuia de către organizația de bază, gazeta se situează printre primele pe raion.

Colectivul gazetei de perete și-a format și un larg activ de corespondenți. Printre cei mai activi corespondenți se numără Gheorghe Moțiu, Pavel Rău, Dumitru Grozav, Todor Hubir și alții.

Ioan Coțoi,
coresp.

ȘTIRI SPORTIVE

Una din cele mai bune echipe de fotbal din Austria, F. C. Austria (Viena) care se bucură de un frumos renume pe continent, va susține în București o înfrîntare amicală cu selecționata orașului București. Meciu se va desfășura la 8 septembrie. F.C. Austria a terminat a doua în clasamentul campionatului pe 1953—1954, la o mică diferență de puncte de Rapid, campioana Austriei.

Duminică au luat sfîrșit la Amsterdam campionatele europene de canotaj academic prin desfășurarea probelor finale ale curselor masculine. În urma finalelor campionatului european masculin de canotaj academic, cupa „Glandaz” a fost cîștigată de U.R.S.S. De asemenea, în cadrul clasamentului pe țări făcut în vederea decernării cupei challenge „Carlo Mondu”, pe primul loc se află U.R.S.S. cu 34 puncte, urmată în ordine de Danemarca 24,5 puncte, Elveția 23 puncte, Anglia 14 puncte, R. Cehoslovacă 12 puncte.

Simbătă dimineața a plecat în Italia echipa reprezentativă de polo pe apă a R.P.R. care va participa la campionatele europene de natație de la Torino.

Din lotul sportivilor romîni fac parte: I. Deutsch, I. Novac, Z. Hospodar, E. Csordas, F. Simion, G. Naghi și alții.

În urma rezultatelor înregistrate în etapa a treia a campionatului categoriei B de fotbal, seria II-a, clasamentul se prezintă în felul următor: Flacăra Mediaș 15 8 4 3 20: 9 20 Avîntul Reghin 14 7 4 3 17:10 18 Minerul Lupeni 15 6 6 3 20:13 18 Metalul B. Mare 15 8 2 5 18:17 18 Flamura r. Cluj 15 6 5 4 23 15 17 Metalul Reșița 15 7 2 6 20:15 16 Locomotiva Cluj 14 5 3 6 18:17 13 Locomot. Oradea 15 6 1 8 16:22 13 Locomot. Arad 15 5 3 7 12:18 13 Progresul S. Mare 14 4 4 6 13:17 12 Dinamo 6 Buc. 15 5 2 8 14:23 12 Construct. Arad 15 4 3 8 12:18 11 Metalul Oradea 15 4 3 8 8:17 11

În etapa viitoare a campionatului categoriei B, seria II-a, se vor desfășura următoarele meciuri: Metalul Oradea — Metalul Reșița, Metalul Baia Mare — Locomotiva Oradea. Progresul Satu Mare — Flacăra Mediaș, Avîntul Reghin — Minerul Lupeni, Locomotiva Arad — Flamura roșie Cluj, Locomotiva Cluj — Dinamo 6 București. Constructorul Arad stă.

Informații

— Școala profesională metalurgică nr. 2 Arad, str. Ilie Pîntilie nr. 6, primește înscrieri pentru examenul de admitere în continuare pînă la data de 7 septembrie 1954. Se școlarizează următoarele meserii: strungari, lăcătuși mecanici, turnători, forjari, timplari mobile și tapieri.

Pentru completarea locurilor în anul I, la școala profesională textilă Arad, la data de 6 septembrie a. c. se va ține un examen de admitere care va consta din limba romînă (scris, oral), matematică (scris, oral). Candidații vor trebui să aibă 7 clase elementare și vîrsta între 14—16 ani. Înscrierile se primesc pînă la 5 septembrie în localul școlii din str. Aurel Vlaicu nr. 76.

— Uzinele „Flamura roșie” angajează muncitori calificați și necalificați.

— Școala profesională de mecanici utilaj forestier Aradul Nou, Bulevardul Karl Marx 29—31, ține un nou examen de admitere în ziua de 6 septembrie 1954. Se primesc candidați cu 4, 5, 6 și 7 clase elementare

La a 9-a aniversare a Republicii Democratice Vietnam

De la încheierea focului în Indochina au trecut cîteva săptămîni. Atmosfera de pace creată a dat posibilitate poporului vietnamez să treacă la opera de construcție a țării, să vindece rănilor anilor lungi de război, să pregătească condițiile unificării întregii țări, pe baza acordurilor încheiate la Geneva. În aceste condiții sîrăbătorește astăzi poporul vietnamez cea de a 9-a aniversare a proclamării Republicii Democratice Vietnam.

Crearea R.D. Vietnam a fost fructul luptei eroice de eliberare dusă în cursul celui de al doilea război mondial împotriva cîmpului imperialist japonez și a lăcherilor lor. Forțele viguroase ale poporului, coalizate sub steagul Ligii pentru independența Vietnamului (Vietmin), au dus lupta patriotică pînă la victorie. Aceste forțe au înălțat regimul feudal al regiilor și mandarinilor, regim putred pînă în mîduva oaselor, îngeată docil în minile oricărui agresor, fie japonez, fie francez.

În condițiile înfrîngerii imperialistilor japonezi, în care rolul hotărîtor l-a avut glorioasa Armată Sovietică, mișcarea largă a patrioților vietnamezi, condusă cu pricepere de Partidul Muncii, a creat R.D. Vietnam.

La 2 septembrie 1945, președintele Ho Și Min a anunțat, în numele guvernului provizoriu, crearea Republicii Democratice Vietnam.

„Noi, guvernul provizoriu al Republicii Democratice Vietnam în mod solemn în fața întregii lumi: Vietnamul are dreptul de a fi liber și independent. Întregul popor vietnamez este ferm hotărît să mobilizeze toate forțele sale spirituale și materiale, să-și sacrifice viața și averea pentru apărarea independenței și libertății sale.”

În lumina acestei declarații au avut loc apoi la 6 ianuarie 1946 alegeri generale libere și democratice care au ales Adunarea Națională a Vietnamului. Adunarea Națională și-a exprimat încrederea în guvernul constituit de președintele Ho Și Min. În februarie, după 80 ani de luptă împotriva colonialiștilor francezi și după 4 ani de luptă împotriva fasciștilor japonezi, poporul vietnamez a do-

borit regimul dominației străine și a înălțat Republica Democrată Vietnam.

Chiar a doua zi de la venirea la putere, guvernul Republicii Democratice Vietnam a promulgat o serie de legi care garantează drepturile fundamentale ale poporului; a trecut la mobilizarea, organizarea și conducerea poporului în lupta împotriva foametei, ignoranței și invaziei străine. Intrucît țărînimea constituie 90 la sută din întreaga populație a țării și condițiile sale de viață erau foarte grele, guvernul popular a luat o serie de măsuri care aveau drept scop îmbunătățirea situației țărînilor. A fost redusă аренда pentru pămînt, a fost interzisă cîmătăria, a fost anulat așa-zisul impozit pe cap de locuitor. La sale au fost create comitete țărănești pentru cercetarea actelor de încălcare a politicii agrare. Mai tîrziu s-a trecut la înfăptuirea reformei agrare.

În domeniul politicii externe, guvernul democrat a arătat că dorește să întărească legăturile de prietenie și colaborare sinceră cu Națiunile Unite pe bază de egalitate și ajutor reciproc, în vederea instaurării unei păci trainice în lume. Față de Franța, el a declarat că Vietnamul năzuiește să stabilească relații de prietenie și interese reciproce.

Așadar, politica internă și externă a R.D. Vietnam corespunde pe deplin năzuințelor și drepturilor fundamentale ale poporului vietnamez. O astfel de politică n-a convenit însă colonialiștilor francezi. Încălcînd drepturile suverane ale poporului vietnamez și propriile angajamente și semnături, guvernul francez a reînceput — la 23 septembrie 1945 — războiul sîngeros de cîmp și de mîntărie împotriva R.D. Vietnamului.

„Războiul murdar” — cum a fost numit el de poporul francez — a însemnat grele jefuri și suferințe altă pentru poporul vietnamez, cit și pentru poporul francez.

În cei 8 ani de război, patrioții vietnamezi au arătat minuni de eroism, dovedind încă odată că un popor care luptă pentru o cauză dreaptă este de neînving. La rîndul său, poporul francez a condamnat

încă de la început aventura războinică a guvernului și a refuzat s-o sprijine.

Colonialiștii francezi s-au văzut într-o postură foarte dificilă exprimată prin eșecul războiului colonial. Cu toate acestea, ei nu voiau să renunțe la această aventură, aflîndu-se sub influența cîrurilor politice agresive din S.U.A. care pregăteau internaționalizarea războiului.

Dar victoriile strălucite repurtate de armata populară vietnameză, paralel cu lupta maselor populare din lumea întreagă pentru încheierea războiului din Vietnam, au obligat guvernul francez să accepte participarea la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. Conferința de la Geneva a pus capăt lungului și sîngerosului război.

Hotărîrile conferinței de la Geneva au însemnat un pas hotărîtor pe calea recunoașterii tuturor drepturilor poporului vietnamez. Deși pentru moment Vietnamul este împărțit în două, hotărîrile conferinței înseamnă un pas înainte pe calea unificării întregii țări.

Guvernul R.D. Vietnam a declarat că va lupta neobosit pentru unificarea țării și că va efectua reforme profund democratice, care vor permite refacerea și dezvoltarea economiei naționale, ridicarea rapidă a nivelului de trai, material și cultural al întregului popor. Eforturile pașnice ale poporului vietnamez se bucură de sprijinul deplin al Uniunii Sovietice, al R.P. Chineze și al tuturor țărilor lagărului democratic, se bucură de simpatia activă a tuturor popoarelor lumii.

Astăzi, la a 9-a aniversare a R.D. Vietnam, poporul vietnamez, mîndru de victoriile sale, poate privi plin de încredere viitorul său. Această mare sărbătoare a sa este împărțită de sutele de milioane de prieteni ai săi din toate țările.

Poporul român urează cu căldură poporului din Vietnam noi și mari succese în construcția pașnică, pe calea spre înfăptuirea deplină a unității, suveranității și independenței patriei lui.

C. Urilescu

O victorie a poporului francez și a tuturor forțelor păcii

Lupta poporului francez împotriva războiului, a înarmării Germaniei occidentale, pentru pace și prietenie, a înregistrat o nouă victorie. Adunarea Națională franceză, exprimînd voința întregului popor, a respins tratatul „comunității defensive europene”.

În lupta împotriva tratatului „comunității defensive europene” poporul francez s-a simțit tot timpul alături de marea lagăr al forțelor păcii; el a putut obține această victorie numai pentru că și-a unit puterile cu toate popoarele dornice de pace, cu toți oamenii cinstiți. Prăbușirea planurilor imperialismului american privitoare la scindarea Europei în bloouri militare, prin crearea „comunității defensive europene”, în vederea dezlănțuirii unui nou război este deci rodul partizanilor păcii din întreaga lume.

Mii și mii de cetățeni francezi demonstrează neobosit pentru pace. Lupta lor nu este zadarnică. Înaintînd pas cu pas, metru cu metru, poporul francez a reușit, cu sprijinul celorlalte popoare, să aducă pacea în Indochina și să facă să se prăbușească planurile imperialismului american privitoare la „comunitatea defensivă europeană”.

ÎN CLISEU: muncitorii din Orleans demonstrează împotriva politici de război și mizerie.

Lupta împotriva tratatului „comunității defensive europene” s-a intensificat deosebi în ultimul timp, mai ales în preajma conferinței de la Bruxelles și a dezbaterilor din Adunarea Națională franceză în legătură cu această problemă. Întreaga Franță a fost cuprinsă de frîntîntări adînci. În toate colțurile țării s-au organizat mîngîri și demonstrații; sute și sute de delegații au umblat drumurile Parisului, aducînd cu ele moșni de respingere a odiosului tratat al „comunității defensive europene”. La Paris, în clădirea Velodromului de iarnă, în ajunul deschiderii lucrărilor Adunării Naționale franceze, a avut loc o mare adunare populară. Cu această ocazie au luat cuvîntul numeroși fruntași ai vieții politice, printre care și De Gaulle, Edouard Herriot, ei s-au afirmat din nou împotriva tratatului „comunității defensive europene”, semnificativ numit de către De Gaulle un „complot împotriva independenței Franței”.

Dat fiind ura nestîpînită a poporului francez față de planurile imperialismului american în Europa, numeroase zăbrele sînt nevoite să recunoască eșecul inevitabil al „comunității

defensive europene”. Astfel, încă înainte de a se cunoaște rezultatul dezbaterilor din Adunarea Națională franceză, ziarul „Liberation” scria: „Ceasul adevărului a sunat în sfîrșit. Acesta este ceasul redeșteptării conștiinței parlamentare. C.D.E. este condamnată și executată. În zadar încearcă adepții ei, prin tot felul de manevre rușinoase să salveze principiile C.D.E., în speranța de a putea reîncepe mișcarea lovitură lor ratată. Este prea tîrziu. Franța nu va permite aceasta. Există morții care trebuie uciși de două ori pentru a fi siguri că nu vor învia. C.D.E. este unul din aceștia”.

Văzîndu-se pe pragul prăbușirii, adepții „comunității defensive europene” au încercat din răspuri să-și reabiliteze pozițiile. În S.U.A. după discursurile amenințătoare ale lui

Eisenhower, Dulles și Stevenson, presa americană a dezlănțuit o largă campanie de șantaj împotriva Franței. Agenția United Press transmitea, de pildă, că n-ar fi deloc surprinzător dacă „Congresul S.U.A. ar da dispoziții ca materialele militare americane să fie trimise în Spania și Germania occidentală în loc de Franța”.

Și fracțiunea parlamentară franceză parizană a „comunității defensive europene”, a pus la cale noi mașinațiuni pentru a obține răsturnarea situației care-i este defavorabilă. S-a aflat, de pildă, că, cu participarea lui Pinay, Reynaud, Bidault și René Mayer, s-a format un comitet „de salvare a C.D.E.”. Pentru început, acest comitet urmărea, contrar poziției anterioare a inițiatorilor lui, să amîne deschiderea dezbaterilor Adunării Naționale franceze. „Faptul că ei n-au reușit să-și pună planul în aplicare a constituit o primă și grea înfrîngere a partizanilor C.D.E.” — se spune într-un articol al redacției ziarului „L'Humanité”, publicat în ziarul „Scinteia”. După această înfrîngere a urmat cea decisivă: votul Adunării Naționale franceze pentru respingerea tratatului „comunității defensive europene”.

Lucrările Adunării Naționale franceze s-au transformat într-un expresiv act de acuzare al poporului francez. Ele ogîndesc complet lipsa de popularitate a planurilor diplomației americane, hotărîrea maselor populare franceze de a condamna orice manevră care ar amenința pacea și securitatea.

Discuțiile asupra tratatului „comunității defensive europene” au arătat că acest tratat contravine intereselor popoarelor. Adoptarea lui ar încălca tratatele de la Ialta și Potsdam, tratatul franco-sovietic din 1944 și chiar acordurile încheiate între țăările occidentale la Londra în 1947, deoarece el preconizează înarmarea și nu dezarmarea și demilitarizarea Germaniei. Pe de altă parte, tratatul C.D.E. ar aduce grave prejudicii poporului francez. El ar duce la nesocotirea suveranității Franței, la destrămarea armatei franceze și la încheierea armatei vest-germane; ar avea consecințe nefaste asupra vieții economice a țării și ar dezbină poporul francez.

Votul Adunării Naționale franceze a exprimat clar și cu profunzime ceea ce vrea poporul francez. Cu toate acestea, în cuvîntul său, Mendès-France nu s-a exprimat în mod pozitiv asupra atitudinii guvernului pe viitor.

Politica guvernului francez se conturează a fi o politică de compromis și de sprijinire a orientării „atlantice”. În spiritul acestei politici, Mendès-France a declarat că guvernul va supune, în viitor, spre aprobarea Parlamentului numai tratatul de la Bonn, ceea ce de fapt pune din nou problema reînvierii Wehrmachtului. „Concilierea” franco-germană, despre care vorbește Mendès-France, este respinsă în mod categoric de către poporul francez. El nu admite sub nici o formă refacerea militarismului german. În locul acestor perspective, masele populare franceze cer reluarea tratatelor între marile puteri, în vederea rezolvării pașnice a problemei germane, în baza propunerilor Uniunii Sovietice.

Atitudinea hotărîtă a poporului francez în lupta pentru pace, a slănit ecouri puternice în întreaga lume. Tot mai largi mase ale oamenilor minții condamnă politica „de pe poziții de forță” a diplomației americane.

În Italia „comunitatea defensivă europeană” a înregistrat de asemenea un eșec lamentabil. Zărele italiene subliniază că guvernul italian este determinat de ultimele evenimente să renunțe de a mai supune spre ratificare parlamentului tratatul „comunității defensive europene”. Popoarele europene vîd limpede că numai politica tratativelor, a rezolvării problemelor litigioase pe baza înțelegerii între marile puteri poate să asigure pacea în lume. De aceea, ele întăresc lupta pentru continuarea tratativelor între marile puteri.

Jules Moch, Daniel Mayer și Max Lejeune au fost excluși din partidul socialist francez

PARIS. (Agerpres)). După cum anunță agenția France Presse, conducerea partidului socialist a hotărît excluderea din partid a lui Jules Moch, Daniel Mayer și Max Lejeune pentru că în cadrul dezbaterilor Adunării Naționale Franceze au luat atitudine hotărîtă împotriva

ratificării tratatului „armatei europene”.

În comunicatul dat publicității de conducerea partidului socialist se recunoaște că în cadrul partidului s-a creat o „situație dramatică”, provocată de faptul că un mare număr de deputați socialiști au votat, în ciuda

ordinelor primite din partea liderilor lor, împotriva „comunității defensive europene”. Ziarul „Le Parisien Libere” scrie că „în partidul socialist există în prezent o gravă criză internă”, fapt care este subliniat și de o serie de alte zăre franceze ca de pildă „Franc Tireur” și „Le Figaro”.

Un american vorbește despre R. D. Vietnam

— Insemnări despre lupta poporului vietnamez —

Joseph Starobin este singurul ziarist american care a vizitat R.D. Vietnam. Acest ziarist care a plecat în R.D. Vietnam din propria sa inițiativă și-a însemnat impresiile culese într-o carte intitulată „Marilor ocean în Indochina”. Starobin a stat de vorbă cu numeroși vietnamezi.

În timpul călătoriei sale, care a durat mai bine de o lună, ziaristul american a parcurs mii de kilometri cu mașina, camionul, bicicleta, călare sau pe jos. El a petrecut multe nopți în colibe țărînilor, a vorbit cu soldați, tineri, muncitori, femei și intelectuali. El a avut întrevieri cu generalul Giap și cu președintele Ho Și Min; a înțeles numeroase personalități din conducerea Frontului Național Unit din Vietnam (Lien-Viet).

„Am petrecut trei zile în „pădure” — așa cum i se spune aici cartierului general al Vietnamului — serie autorul. Aici în „pădure” am înțeles conducători comunisti și personalități fără de partid. Am înțeles membri ai Adunării Naționale. Aici am înțeles conducători ai Frontului Național Unit din Vietnam (Lien-Viet). Tot aici am vizitat un institut de învățămînt superior, am constatat că zărele și revistele apăreau cu regularitate, că se scriu cărți, se organizează expoziții în mijlocul junglei, în ciuda războiului”.

Starobin și-a dat seama la fiecare pas de suferințele îngrozitoare, provocate de război, dar și de curajul fără margini, de voința dirză a unui

popor care, cu încredere deplină în conducătorii săi, privește spre viitor. „Pentru noi problema este simplă, a declarat comandantul Vu. Dacă nu vom înfrînge pe dușman nu vom avea destulă mîncare”. Dar și pentru a înfrînge pe dușman trebuia mîncare suficientă.

„Orezăriele sînt cîmpuri de bălălie”, iată lozincă lansată de Ho Și Min. Și iată că chiar în cursul războiului s-a dat una din bălăliile hotărîtoare — transformarea economică a Vietnamului.

Problema cea mai arzătoare era valorificarea pămînturilor înțeleșite. Pentru aceasta, țărîni aveau nevoie de unelte, de metode noi de muncă și de sfaturi tehnice.

Datorită unei munci pline de abnegație și curaj, în 1952, pe terenurile aride din regiunile îndepărtate ale țării au fost cultivate 15.000 acri de pămînt față de numai 3.500 acri în anul 1940. A fost aplicat programul de ajutor tehnic pentru țărani. Căderele de specialiști trimși pe ogoare au învîțat pe țărani să înnulească culturile. În Vietnam se cultivă acum porumb, tapiocă, soia, napi și roșii. O importanță deosebită se acordă creșterii păsărilor și animalelor. Se aplică metoda arăturii adînci și se folosesc mai rațional uneltele agricole. Guvernul Republicii acordă împrumuturi țărînilor și noile uzine produc zeci de mii de cușite pentru plug, sape și pluguri.

O uriașă muncă de construcție se desfășoară și în domeniul industrial.

În 1947, sute de mecanici specializați în atelierele feroviare, uzinele și garajele din Hanoi, Haifon și Saigon, au părăsit aceste orașe pentru a intra în armată. Tot ei au transportat mașinile și se povestesc întâmplări devenite legendare. Căzanele, strungurile și generatorul erau transportate adesea prin focul războiului peste riuri și munți. Astfel, o întreagă uzină a fost demontată piesă cu piesă și transportată de la Saigon situat în extremitatea de sud a țării, pînă în nord, la cartierul general, pe o distanță de aproape 2.000 km.

Muncitorii mai în vîrstă au instruit pe cei tineri. Zecile de mii de muncitori care au învățat să lucreze în industrie, în pădurile din nordul țării constituie, pentru o țară agricolă, un factor deosebit de important.

Poporul vietnamez a trecut prin încercări grele. A dezgropat bombe aruncate de japonezi și le-a demontat pentru a folosi produsele chimice pe care le conțineau. Melinita trebuia sustrasă colonialiștilor, nitratul trebuia adus prin contrabandă de la Hanoi. Era nevoie de ingineri. Au avut loc explozii și accidente. Din sine vochi se făceau țevi de pușcă. Caroseriile camioanelor, tancurilor și fotele vaze ale francezilor erau transportate pînă în inima pădurii unde fabricau strunguri, scripete, căzane. Muncitorii trăiau cu fiertură și porumb. Pe lingă muncă în fabrică ei trebuiau să lucreze pămîntul iar uneori să și lupte. În anul 1949, uzina a început să producă arme antitanc.

Clica baodaistă și autoritățile franceze rețin cu forță prizonieri din Armata Populară Vietnameză

PERKIN. (Agerpres). Potrivit unei știri a agenției vietnameze de informații, clica lui Ngo Dinh Diem, primul ministru al lui Bao Dai, de convenită cu autoritățile franceze, reține cu forță prizonieri din Armata Populară Vietnameză.

Soldați și civili vietnamezi, recent eliberați de către forțele Uniunii franceze, declară că mii de oameni au fost duși din nordul Vietnamului în sudul țării și că numeroși ofițeri au fost deportați în insulele Poulo Condor și Fu Quoc.

Nguyen Van Fuc, un deținut politic vietnamez internat pînă de curînd de către francezi în lagărul nr. 2 de pe insula Fu Quoc, a declarat: „La 8 iulie 1954, clica lui Ngo Dinh Diem a transferat în provincia Bien Hoa, în sudul Vietnamului, 160 soldați și ofițeri din Armata Populară Vietnameză. Pînă în prezent nu s-a aflat nimic despre ei”.

Tran Vinh Dao, comandantul garnizoanei baodaiste de pe insula Fu Quoc, a dat publicității un ordin ca-

re încălce flagrant acordul privitor la prizonierii de război încheiat la conferința de la Tung Jia. În ordin se spune: „Numai comandantul garnizoanei de pe insula Fu Quoc are dreptul de a lua hotărîri privind prizonierii de război. Comandantul lagărului nu trebuie să execute ordinele primite din partea altor autorități fără conștințămîntul comandantului garnizoanei. Acest ordin suprimă și anulează toate hotărîrile adoptate anterior la conferința militară la fața locului de la Tung Jia”. Examinarea listei de prizonieri care urmează să fie eliberați de către comandantul suprem al forțelor Uniunii franceze a arătat că francezii au omis numeroase persoane care se află în paza lor.

Majoritatea persoanelor predate de către partea franceză pînă la 25 august sînt civili răpiți în cursul operațiunilor de „curățire” efectuate de francezi în ultimele luni. În localitatea Samson din provincia Thanh Hoa din nordul Vietnamului central, din cele 1942 persoane eliberate la 18 august, 107 erau copii. Dintre cele

1.000 persoane eliberate de partea franceză la 20 august la Samson, 568 erau civili. Printre persoanele eliberate pînă în prezent sînt foarte puțini soldați, iar numărul ofițerilor este aproape nul.

Toatămă acum cînd se procedează la schimbul de prizonieri, banda lui Ngo Dinh Diem continuă să transfere prizonierii de război în alte locuri pentru a nu-i preda. Comandamentul suprem al forțelor Uniunii franceze se face că nu știe despre toate acestea, creînd astfel numeroase dificultăți în calea schimbului de prizonieri. Pentru a înlesni eliberarea prizonierilor și aplicarea corectă a termenilor acordului încheiat între cele două părți, comandantul forțelor Uniunii franceze trebuie să împiedice neînfrîntat clica lui Ngo Dinh Diem să se dedea la acte de provocare și sabotaj. El trebuie să predea înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze lista completă a ofițerilor și soldaților și să-i elibereze pe toți aceștia în conformitate cu prevederile acordului de armistițiu.

Franța nu vrea să priceapă
Grija unchiului gingaș —
Cată el s-o pună-n față

Ea nu vrea-n căruț să-ncapă...
E strădania lui, vană,
Căci căruțul e-o capcană.

Spectacole

Spectacolele operei „Vînătorul de păsări”: Joi, 2 septembrie orele 20. Simbătă, 4 septembrie orele 20. Duminică, 5 septembrie orele 20.

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 3 septembrie: O noapte la Veneția. Repr. 3.30, 5, 7, 8.30.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 5 septembrie: Călătorie îndepărtată. Repr. 3, 4.30, 6, 7.30 și 9.

„HERBAC IANOS”, pînă la 5 septembrie: În numele legii. Repr. la 3, 5, 7, 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 3 septembrie: Volpone. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 3 septembrie: 1. Actualitatea în imagini. 2. Noutățile zilei. 3. Rostov pe Don. 4. Marele călător Kimsoba. (Desen animat în culori). 5. Luptă împotriva turbării. 6. Războiul neascultător. (Desen animat).

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 3 septembrie: Primele zile. Reprezentată în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI”, (Micăclac), pînă la 3 septembrie: Oropșii. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

★

„NICOLAE BALCESCU” (I. Iovoa) pînă la 5 septembrie: Un pîchet în mîni.

„PETOFI SANDOR” (Radna), pînă la 5 septembrie: Brigada „1 Ionuț”.

„POPULAR” (Sînicolaul Mare): pînă la 5 septembrie: Schubert.